

af den hele Stilling, som vel kan være muligt. Naar begge de ærede Talere meget indtrængende have foreholdt os, ikke at modarbejde en kraftig Regjering, der kan handle, efter som Forholdene maatte stille sig, i Tillid til, at man vilde vise Billighed og Retfærdighed, naar man senere bedømmer dens Handlinger, saa skal jeg svare dertil: at i mine Tanker er det umuligt i en constitutionel Stat for en Regjering at være stærk og gennemføre nyttige Forholdsregler paa egen Haand, naar den mangler Repræsentationens Tillid. Jeg troer, at der er en fuldkommen Modsigelse imellem at staa ene, næsten uden en eneste Stemme i Repræsentationen, og dog at skulle stilles frem som stærk, som istand til sikkert og energisk at kunne gennemføre, hvad der er til Statens Bedste. Det er aldeles i Modsigelse med det hele constitutionelle System, at disse to Ting kunne forenes. Der er i denne Sal tidligere udtalt, at naar en Regjering ikke sætter stor Priis paa at have Repræsentationens Tillid, saa holde den sig til Loven. Jeg tilføjer: dersom en Regjering sættes i den Nødvendighed, i enkelte Tilfælde at maatte gaae udenfor Loven eller at skulle stole paa en senere Stadfæstelse igjennem den lovgivende Myndighed, da forstaae den idetmindste at handle saaledes, at de, der repræsenterer Folket, maae efter deres hele Betragtning af de politiske Forhold samstemme med de tagne Forholdsregler; men naar man vil handle uden at have Repræsentationens Samtykke, og i sin Handling er aldeles hensynsløs mod de Dnsfer, der ere udtalte og næres, og man saa træder frem og siger: vi have handlet mod Eders Dnsfer og Beslutninger, men man maa dog have en stærk Regjering, og derfor maae vore Fordringer opfyldes, — saa er der kommen en saa faldt Betragtning ind i det hele Forhold, at vi umulig kunne gaae ind paa denne Bane, uden at tilintetgjøre vor Forsatning. Der er fra de ærede Taleres Side benyttet et andet Vaaben, som jeg heller ikke troer er rigtigt valgt. De have sagt: at naar Fleertallet dog indrømmer, at der bør eller burde bevilges Noget, saa erkjender det, at Forholdene vare saaledes, at der maatte foretages Rustninger, men hvor store de skulle være, er et delikat Spørgsmaal at be-

dømme her. Ja, det er fuldkommen sandt: Fleertallet erkjender det og har gjort Indrømmelser; men, idet man gjør disse Indrømmelser, er det saa billigt at bebrejde Fleertallet, at det ikke vil gaae videre i Indrømmelser, at det ikke vil gaae til den yderste Grændse, netop saavidt som det afgaaede Ministerium var gaaet? Det maa dog virkelig overlades til Fleertallet at bedømme, hvorvidt det vil gaae i sine Indrømmelser, og det, at Fleertallet netop har søgt at være saa billigt og saa imødekommende som muligt i sine Indrømmelser, bør ikke vendes imod det. Der er gjentagende Gange af den ærede sidste Taler fremhævet, at Fleertallet nægtede en temmelig betydelig Sum, og at det ikke var tænkeligt, at man, naar Erstatningskravet skulde gøres gjældende, kunde erholde en større Sum end den, der af Mindretallet var nægtet bevilget; men dette Spørgsmaal have vi jo her aldeles Intet at gjøre med. Det er et Spørgsmaal, som i alt Fald kommer for under en ganske anden Sag. Det er et Spørgsmaal, som reiser sig, naar den Dom, der maatte falde i den Sag, der sandsynligvis bliver reist, skal eregveres. Her skulle vi kun tale om, hvorvidt vi kunne forsvare som Deel af den lovgivende Magt at bevilge de forskjellige forlangte Summer. Hvis de, skøndt vi erklærede dem for ulovlige, dog vare nødvendige, burde vi maaskee bevilge dem, men det vil først paa et senere Stadium vise sig, om de, naar vi nægte dem her som unødvendige og ulovlige, kunne erholdes hos Bedkommende; for Diebliffet foreligger Spørgsmaalet ikke. Der er bebrejdet mig, at jeg havde henpeget paa Forhold, som stode uafhængige af de ydre Forhold, ved Rustningernes Udførelse. Det er muligt, at navnlig den sidste ærede Taler, der med saa stor Styrke udtalte sig om dette Punct, er saaledes indvriet i Forholdene, at han med fuldkommen Sikkerhed kan udtale en bestemt Mening. Jeg kan ikke gaae efter Andet end de Oplysninger, som foreligge, og, naar jeg seer hen til dem, kan jeg ikke see Andet, end at vi havde en Regjering for os, der vel ikke pludselig og med stor Rjæshed udførte Revolutioner, men dog planmæssig, lidt efter lidt tilfidsatte den ene Rettighed efter den anden; og, naar den ærede sidste Taler erklærede, at det Ministe-